

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. 5. 2022 **odvolání** obžalovaného: **F.T.**, narozen XXXXX v XXXXX, důchodce, trvale bytem XXXXX, XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 23. 3. 2022, č. j. 3 T 4/2022-106,

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se** odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Břeclavi uznal obžalovaného vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že

dne 30. 11. 2021 kolem 18:25 hodin řídil v Němčičkách osobní motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, reg. zn. XXXXX, majitelky Z.S., nar. XXXXX, aniž by měl na voze rozsvíceno předepsané osvětlení, přičemž byl zastaven a kontrolován na zpevněné asfaltové komunikaci před objektem JZD ve směru na sběrný dvůr hlídkou Policie ČR, KŘP JmK, OOP Hustopeče, při kontrole bylo zjištěno, že vozidlo řídil obžalovaný vědomě přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi č. j. 1 T 170/2020-96 ze dne 1. 4. 2021, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Brno č. j. 7 To 111/2021-138 ze dne 17. 6. 2021, mu byl uložen, mimo jiné, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 1 roku, dne 30. 11. 2021 se ve výkonu tohoto zákazu činnosti nacházel, když tento mu končí až dne 17. 6. 2022, vozidlo řídil dále vědomě přesto, že rozhodnutím Městského úřadu Kyjov, odboru organizačního a právního č. j. OOP160012/20/491 ze dne 1. 12. 2020 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Brno, odboru dopravy č. j. JMK 53976/2021 ze dne 12. 4. 2021, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2021, mu byl uložen, mimo jiné, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, dne 30. 11. 2021 se ve výkonu tohoto zákazu činnosti nacházel, když tento mu končí až dne 14. 4. 2022.

Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu 30 měsíců.

86/2022

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání do všech výroků napadeného rozhodnutí. Obžalovaný potvrzuje, že skutečně dne 30. 11. 2022 řídil osobní vůz družky paní S. a je pravdou, že se nacházel ve výkonu zákazu činnosti. Zároveň však se hájí tím, že paní Z.S. jel zachránit život, kdy během jejího zoufalého volání v 17.45 hod. pochopil, že není schopna unést tíhu rozhodnutí opatrovníka, aby opustil společnou domácnost, a že chce svůj život díky opatrovníkovi ukončit. Důležitým faktorem dle obžalovaného je i nastražená překážka opatrovníkem, aby se autem dalo jet jen a pouze po hlavní silnici, nikoli po velmi dobré polní cestě pro rybáře. Obžalovaný v odvolání popisuje svou jízdu, kdy byl zastaven a kontrolován policií. Této uvedl, že velmi spěchá a vybídl je, aby jeli s ním a sami se přesvědčili, zda dochází k událostem, které jim popsal a auto by použil pro případný rychlý převoz své partnerky do nemocnice, a to jen v krajní nouzi. Výpovědi policistů V.P. a M.U. pak považuje za účelovou lež. Obžalovaný opakuje svou obhajobu, že jízda autem byla nezbytná z důvodu záchrany života a zdraví občanky České republiky paní Z.S. a jednalo se o velmi výjimečnou situaci.
3. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
4. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to zejména výpovědi samotné svědkyně Z.S., jakož i výpovědi dalších svědků, a to starosty obce Němčičky Z.S. a zasahujících policistů V.P. a M.U., doplněné listinnými důkazy, zejména zprávou Městského úřadu Hustopeče a obsahem spisového materiálu Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 170/2020 a Městského úřadu Kyjov, odboru organizačního a právního, č. j. OOP 160012/20/491.

Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami.

5. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný v rámci svého odvolání v podstatě opakuje svou obhajobu, s níž se již vypořádal soud I. stupně, přičemž hodnocení důkazů je jeho výsadním právem a odvolacímu soudu nepřisluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil. Rovněž krajský soud má za prokázané trestní jednání obžalovaného zejména vzhledem k provedenímu dokazování, které zcela vyvrací opakovanou obhajobu obžalovaného o krajní nouzi, kvůli níž řídil motorové vozidlo, ačkoliv měl dvojnásobný zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel uložený jak v rámci trestního řízení, tak v rámci správního řízení, o čemž svědčí obsahy spisového materiálu Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 170/2020 a Městského úřadu Kyjov, odboru organizačního a právního, sp. zn. OOP 160012/20/491. Pokud se obžalovaný hájí tím, že předmětné vozidlo řídil, neboť měl telefonát od družky, z něhož vyrozuměl, že již dále nechce žít a je nutné ji poskytnout pomoc, tak tuto obhajobu nepotvrzuje ani samotná svědkyně Z.S., jakožto družka obžalovaného, která pouze uvádí, že starosta je vůči obžalovanému zaujatý, ale obžalovaný nejedí autem, ani žádné auto nemá. Jel pouze jednou, protože nemohl vůbec na nohy, které mu ona denně maže a on jel jenom k JZD, kde ho zastavili a musel zde auto nechat. Dále uvedla, že za situaci může její dcera, která když vidí obžalovaného jet, tak hned volá na policii. Sám starosta obce Němčičky Z. S. pouze potvrdil, že je opatrovníkem paní S., s níž žádný soudní spor nevede, pouze s obžalovaným, který neoprávněně bydlí s ní v bytě. Potvrdil, že paní S. je nemocná, ale ne v tom smyslu, že by si chtěla ublížit. Za stěžejní i odvolací soud považuje výpovědi

86/2022

zasahujících policistů svědka V.P. a M.U.. Tito kontrolovali obžalovaného při klasické silniční kontrole, protože věděli, že má zákaz řízení. Oba svědci vyvrátili obhajobu obžalovaného, že by měl řídit v krajní nouzi, neboť měl strach o svoji družku, neboť právě naopak se policisté dotazovali na majitelku vozidla paní S., což je běžný postup, aby u ní ověřili, že obžalovaný vozidlo užívá oprávněně. Obžalovaný jim však odmítl dát telefon na paní S. a rovněž uvedl, že tato se ani nenachází doma. Svou jízdu vysvětloval tím, že byl něco řešit v Pavlovicích na úřadě. Tím je zcela vyvrácena obhajoba obžalovaného o tom, že by řídit v krajní nouzi, aby zachránil život Z.S.. Pouze na okraj odvolací soud uvádí, že pokud by i taková situace, čemuž však ani odvolací soud neuvěřil, nastala, měl obžalovaný možnost přivolat rychlou záchrannou službu, pokud měl za to, že jeho družka je v ohrožení života. To však obžalovaný neučinil, a dokonce uvedl, že i když jí poskytl pomoc, tak sám záchranku pak již nezavolał. Je to zcela nelogické jednání a jedná se o účelovou obhajobu obžalovaného. Naopak z výpovědi opatrovníka, resp. starosty obce Němčičky vyplývá, že obžalovaný byl vícekrát viděn při řízení motorového vozidla.

6. Soud I. stupně nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána. Obžalovaný si byl vědom dvojnásobného zákazu řízení, přesto řídil motorové vozidlo a je tedy zřejmé, že jednal v úmyslu přímém.
7. Ohledně uloženého trestu soud I. stupně správně přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k okolnostem spáchání trestného činu. Zejména odvolací soud poukazuje na trestní minulost obžalovaného, kdy se v jeho případě jedná o speciální recidivu. Obžalovaný má v rejstříku trestů celkem 6 záznamů, kdy navíc se nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení za totožnou trestnou činnost. Dále pak obžalovaný má 15 záznamů v evidenční kartě řidiče. Je tedy zřejmé, že jakákoliv odsouzení či potrestání obžalovaného nevedla k jeho nápravě. Na druhou stranu u obžalovaného zcela absentuje i jakákoliv polehčující okolnost a v takovém případě trest odnětí svobody uložený v trestní sazbě až na 2 roky odnětí svobody pod polovinou zákonné trestní sazby je nutné u speciální recidivy považovat za trest velmi mírný a vzhledem k tomu, že výchovná opatření a alternativní tresty nesplnily svůj účel, je nutné přistoupit k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, a tudíž byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se trestného jednání dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, je zcela oprávněný i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu 30 měsíců, kdy i zde se jedná o velmi mírnou výměru v rámci možnosti uložení trestu zákazu činnosti až na 10 let.
8. Odvolací soud tedy potvrdil rozsudek soudu I. stupně, u něhož neshledal žádné procesní, skutkové ani právní vady a proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné bylo zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),

86/2022

- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 11. 5. 2022

Mgr. Šárka Dufková
předsedkyně senátu

86/2022

5
3

To